بسم الله الرّحمن الرّحيم

فهرست شروع جلسات کفایه۲(ازابتدای نواهی-پایه دهم)طبق نسخه جامعه مدرّسین

شماره جلسه	صفحه	سطر	ابتدای شروع جلسه	تاریخ
۱	۱۸۲	اول	المقصد الثانی فی النواهی	۱۵ شهریور۸٤
۲	۱۸۲	۱۰	فانّ الترک ایضاً یکون مقدوراً	۱٦ شهریور۸٤
۳	۱۸۳	۹	ثمّ انه لا دلالة للنهی علی	۱۹ شهریور۸٤
٤	۱۸٤	۲	الثانی: الفرق بین هذه المسألة	۲۰ شهریور۸٤
۵	۱۸٤	۱۳	« ثمّ اعلم انّ الفرق بین المقام	۲۱ شهریور۸٤
٦	۱۸۵	۷	فانّ مجرّد ذلک لو لم یکن تعدّد	۲۲ شهریور۸٤
۷	۱۸۵	۱٦	و قد عرفت فی اول الکتاب:	۲۳ شهریور۸٤
۸	۱۸٦	۱۰	غایة الامر دعوی دلالة اللفظ	۲٦ شهریور۸٤
۹	۱۸٦	آخر	مثلاًاذا امر بالصلاة و الصوم	۲۷ شهریور۸٤
۱۰	۱۸۷	۱٤	نعم لابدّ من اعتبارها فی	۲۸ شهریور۸٤
۱۱	۱۸۸	۱۰	وأنت خبیر بفساد کلا	۳۰ شهریور۸٤
۱۲	۱۸۹	٤	الثامن: انّه لایکاد یکون من	۲ مهر ۸٤
۱۳	۱۹۰	٤	التاسع: انّه قد عرفت انّ	۳ مهر ۸٤
۱٤	۱۹۰	۱۵	إلاّ أن یقال: أنّ قضیة التوفیق	٤ مهر ۸٤
۱۵	۱۹۱	۱۱	وامّا إذا لم یلتفت أایها قصوراً	۵ مهر ۸٤
۱٦	۱۹۲	۳	کما یکون کذلک فی ضدّ	٦ مهر ۸٤
۱۷	۱۹۳	اول	اذا عرفت هذه الامور فالحقّ	۹ مهر ۸٤
۱۸	۱۹۳	۱٦	ضرورة أنّ البعث لیس نحوه	۱۰ مهر ۸٤
۱۹	۱۹٤	۷	رابعتها: انّه لایکاد یکون	۱۷ آبان ۸٤
۲۰	۱۹٤	سه تا مانده به آخر	وأنّ مثل الحرکة فی دار ـ من	۱۸ آبان ۸٤
۲۱	۱۹۵	٤	وأنّ غائلة اجتماع الضدّین	۲۱ آبان ۸٤
۲۲	۱۹۵	سه تا مانده به آخر	وأنت خبیر بأنّه لا یکاد یجدی	۲۲ آبان ۸٤
۲۳	۱۹٦	۹	ثمّ إنّه قد استدلّ علی الجواز	۲۳ آبان ۸٤
۲٤	۱۹۸	٤	أمّا القسم الاوّل فالنهی تنزیهاً	۲٤ آبان ۸٤
۲۵	۱۹۹	٦	إلاّ فی أنّ الطلب المتعلّق به	۲۵ آبان ۸٤
۲٦	۲۰۰	٤	ویکون النهی فیه لحدوث	۲۸ آبان ۸٤
۲۷	۲۰۱	۲	هذا علی القول بجواز الاجتماع.	۳۰ آبان ۸٤
۲۸	۲۰۱	۱۲	وأنّ الأمر الاستحبابیّ یکون	۱ آذر ۸٤
۲۹	۲۰۱	یکی به آخر	إلاّ علی القول بالجواز، و کذا	۲ آذر ۸٤

شماره جلسه	صفحه	سطر	ابتدای شروع جلسه	تاریخ
۳۰	۲۰۲	سه تا به آخر	بقی الکلام فی حال التفصیل	۵ آذر ۸٤
۳۱	۲۰۳	۱۵	وهذا فی الجملة مما لاشبهة	۸ آذر۸٤
۳۲	۲۰۵	اول	وإطلاق الوجوب بحیث ربما	۹ آذر ۸٤
۳۳	۲۰۵	۱۳	ومنه ظهر المنع عن کون	۱۲ آذر ۸٤
۳٤	۲۰٦	۱۳	کما هو الحال فی البقاء؛	۱۳ آذر ۸٤
۳۵	۲۰۷	پنج تا مانده به آخر	إن قلت: کیف یقع مثل	۱٤ آذر ۸٤
۳٦	۲۰۸	۱۲	مع ما فیه من لزوم اتّصال	۱۵ آذر ۸٤
۳۷	۲۰۹	۱۰	وذلک لضرورة عدم صحّة	۱٦ آذر ۸٤
۳۸	۲۱۰	۹	نعم لو کان بسوء الاختیار؛	۱۹ آذر ۸٤
۳۹	۲۱۱	۳	الأمر الثانی: قد مرّفی بعض	۲۰ آذر ۸٤
٤۰	۲۱۱	چهارتامانده به آخر	بل قضیّته لیس إلاّ خروجه	۲۱ آذر ۸٤
٤۱	۲۱۲	۱۱	وقد ذکروالترجیح النهی وجو	۲۲ آذر ۸٤
٤۲	۲۱۳	۱۱	وذلک لاینافی دلالتهما علی	۲۳ آذر ۸٤
٤۳	۲۱٤	٤	ومنها (۱) : أنّ دفع المفسدة	۲٦ آذر ۸٤
٤٤	۲۱۵	۲	نعم لو قیل (۱) بأنّ المفسدة	۲۷ آذر ۸٤
٤۵	۲۱٦	۳	هذا لو قیل مجرمتها الذانیة	۲۸ آذر ۸٤
٤٦	۲۱٦	۱۱	ولو طهّر بالثانیة مواضع	۲۹ آذر ۸٤
٤۷	۲۱۷	یکی به آخر	الثانی: انّه لایخفی أنّ عدّهذاه	۳۰ آذر ۸٤
٤۸	۲۱۸	۱۱	فإنّ دلالته علی الفساد– علی	۳ دی ۸٤
٤۹	۲۱۹	۱۱	الخامس: انّه لایدخل فی	٤ دی ۸٤
۵۰	۲۲۰	۱۱	فلمّا کان غرض الفقیه هو	۵ دی ۸٤
۵۱	۲۲۱	۹	تنبیه	٦ دی ۸٤
۵۲	۲۲۲	۸	نعم صحّة کلّ معاملة	۷ دی ۸٤
۵۳	۲۲۳	۸	وبالجملة لاتکاد تکون النهی	۱۰ دی ۸٤
۵٤	۲۲٤	۱۰	الأوّل: فی العبادات فتقول،	۱۲ دی ۸٤
۵۵	۲۲۵	۷	مع أنّه لاضیر فی اتّصافه	۱۳ دی ۸٤
۵٦	۲۲٦	۲	وإنّما یقتضی عن أکل الثمن	۱٤ دی ۸٤
۵۷	۲۲۷	۳	ولا یخفی أنّ الظاهر أ ن	۱۷ دی ۸٤
۵۸	۲۲۸	۳	وأمّا إذا کان عن السبب فلا،	۱۹ دی ۸٤
۵۹	۲۳۰	اوّل	المقصد الثالث فی المفاهیم	۲۰ دی ۸٤
٦۰	۲۳۰	۷	فمفهوم ((إن جاءک زیدً	۲٤ دی ۸٤

شماره جلسه	صفحه	سطر	ابتدای شروع جلسه	تاریخ
٦١	٢٣١	شش تا مانده بآخر	وأمّا القائل بعدم الدلالة ففی	٢٥ دی ٨٤
٦٢	٢٣٢	١٠	وأ مّا دعوی الدلالة بادّعاء	٢٦ دی ٨٤
٦٣	٢٣٣	١٠	ثمّ إنّه ربما یتمسّک (١)	٢٧ دی ٨٤
٦٤	٢٣٤	٨	واحتیاج ما إذا کان الشرط	٢٨ دی ٨٤
٦٥	٢٣٥	٧	والجواب: إنّه ((قدّس سرّه))	١ بهمن٨٤
٦٦	٢٣٦	١٠	ومن هنا انقدح أنّه لیس من	٢ بهمن٨٤
٦٧	٢٣٧	٧	ولکنّک غفلت عن أنّ المعلّق	٣ بهمن٨٤
٦٨	٢٣٨	٥	حیث کان ارتفاع شخص	٤ بهمن٨٤
٦٩	٢٣٩	٧	وإمّا بجعل الشرط هو القدر	٥ بهمن٨٤
٧٠	٢٣٩	٤ تا مانده به آخر	الأمر الثالث: إذا تعدّد الشرط	٢٤ بهمن٨٤
٧١	٢٤٠	١٢	أو الالتزام بکون متعلّق الجزاء	٢٥ بهمن٨٤
٧٢	٢٤١	٧	أو الالتزام بحدوث الاثر عند	٢٦ بهمن٨٤
٧٣	٢٤٢	٥	وبالجملة: لادوران بین ظهور	٢٩ بهمن٨٤
٧٤	٢٤٣	٦	نعم لو کان المراد بالمعرّ فیّة	٣٠ بهمن٨٤
٧٥	٢٤٣	آخر	هذا کلّه فیما کان موضوع	١ اسفند٨٤
٧٦	٢٤٤	٤ تا مانده به آخر	کما أنّه لا یلزم فی حمل	٢ اسفند٨٤
٧٧	٢٤٥	٣	وأمّا الاستدلال علی ذلک –	٣ اسفند٨٤
٧٨	٢٤٦	اوّل	فصل	٩ اسفند٨٤
٧٩	٢٤٧	اوّل	ثمّ إنّه فی الغایة خلاف آخر	١٠ اسفند٨٤
٨٠	٢٤٨	٨	والاشکال فی دلالتها علیه	١٣ اسفند٨٤
٨١	٢٤٩	٩	وربما یعد (٢) ممّا دلّ علی	١٤ اسفند٨٤
٨٢	٢٥٠	٥	نعم لو قامت قرینة علی أنّ	١٥ اسفند٨٤
٨٣	٢٥٢	اوّل	المقصد الرابع فی العام	١٦ اسفند٨٤
٨٤	٢٥٣	اوّل	ثمّ الظاهر أنّ ما ذکر له من	١٧ اسفند٨٤
٨٥	٢٥٤	٢	مع أنّ تیقّن إرادته لایوجب	٢٠ اسفند٨٤
٨٦	٢٥٤	٤ تا مانده به آخر	کما لاینافی دلالة مثل لفظ	٢١ اسفند٨٤
٨٧	٢٥٥	٧	فیما بقی فیما علم عدم دخوله	٢٢ اسفند٨٤
٨٨	٢٥٦	٥	بل من الممکن ق قطعاً –	٢٣ اسفند٨٤
٨٩	٢٥٧	٢	وفی تقریرات (١) بحث	٢٤ اسفند٨٤
٩٠	٢٥٨	اول	فصل	١٣ فرودین ٨٥
٩١	٢٥٨	١٥	وأمّا إذا کان مجملاً بحسب	١٤ فرودین ٨٥

شماره جلسه	صفحه	سطر	ابتدای شروع جلسه	تاریخ
۹۲	۲۵۹	۱۳	وأمّا إذا كان لبّيّاً، فان كان	۱۵ فرودین ۸۵
۹۳	۲۶۰	۱۰	وبالجملة: كان بناء العقلاء	۱۶ فرودین ۸۵
۹۴	۲۶۱	۷	ضرورة أنّه قلّما لا يوجد (۱)	۱۹ فرودین ۸۵
۹۵	۲۶۲	۶	والتحقيق أن يقال: إنّه لامجال	۲۰ فرودین ۸۵
۹۶	۲۶۳	۶	وإمّا لصيرورتهما راجحين	۲۱ فرودین ۸۵
۹۷	۲۶۳	۴ تا مانده به آخر	فإنّه وإن لم يتمكّن من إتيانهما	۲۲ فرودین ۸۵
۹۸	۲۶۵	اول	فالتحقيق عدم جواز التمسّک	۲۳ فرودین ۸۵
۹۹	۲۶۶	۶	فصل	۲۶ فرودین ۸۵
۱۰۰	۲۶۷	۸	ونظيره من غير الطلب	فرودین ۸۵
۱۰۱	۲۶۸	۴	نعم لايبعد دعوى الظهور	۲۹ فرودین ۸۵
۱۰۲	۲۶۹	۲	وتوهّم (۱) ((صحّة التزام	۳۰ فرودین ۸۵
۱۰۳	۲۷۰	۳	الثانية(۲) : صحّة التمسّک	۲اردیبهشت۸۵
۱۰۴	۲۷۱	اول	ودليل الاشتراک إنّما يجدى	۳اردیبهشت۸۵
۱۰۵	۲۷۲	۳	كانت ءصالة الظهورفى	۴اردیبهشت۸۵
۱۰۶	۲۷۲	يكى به آخر	وتحقيق المقام: أنّه إذا ورد	۵اردیبهشت۸۵
۱۰۷	۲۷۳	۱۰	وإلا فهو المعوّل، والقرينة	۶اردیبهشت۸۵
۱۰۸	۲۷۴	سه تا به آخر	فصل	۹اردیبهشت۸۵
۱۰۹	۲۷۵	۱۲	ولاينحصر الدليل على الخبر	۱۰اردیبهشت۸۵
۱۱۰	۲۷۶	۱۶	لئلّا يلزم تأخير البيان عن	۱۱اردیبهشت۸۵
۱۱۱	۲۷۷	۱۴	والاّ فلا يتعيّن له، بل	۱۲اردیبهشت۸۵
۱۱۲	۲۷۸	۴ تا مانده به آخر	وذلک لأنّ الفعل أو دوامه	۱۳اردیبهشت۸۵
۱۱۳	۲۸۰	۴	بعدم إظهاره أوّلاً،ويبدى	۱۶اردیبهشت۸۵
۱۱۴	۲۸۲	۱۱	فمنها: اسم الجنس، كإنسان	۱۸اردیبهشت۸۵
۱۱۵	۲۸۳	۳	ولا الملحوظ معه عدم الحاظ	۱۹اردیبهشت۸۵
۱۱۶	۲۸۴	۴	ومنها: المفرد المعرّف باللام،	۲۰اردیبهشت۸۵
۱۱۷	۲۸۵	اول	على كلّ حال ولو قيل بإفادة	۲۳اردیبهشت۸۵
۱۱۸	۲۸۵	۱۲	ومنها : النكرة،مثل ((رجل))	۲۴اردیبهشت۸۵
۱۱۹	۲۸۶	۱۳	ولايخفى أنّ المطلق بهذا	۲۵اردیبهشت۸۵
۱۲۰	۲۸۷	۱۰	فإنّه غير موثّر فى رفع الإ	۲۶اردیبهشت۸۵
۱۲۱	۲۸۸	۷	وقد انقدح بما ذكرناأنّ النكرة	۲۷اردیبهشت۸۵
۱۲۲	۲۸۹	۶	لايقال: كيف يكون ذلک؟ وقد	۳۰اردیبهشت۸۵

شماره جلسه	صفحه	سطر	ابتدای شروع جلسه	تاریخ
۱۲۳	۲۹۰	۷	واورد(۳)علیه بأنّ التقیید	۳۱اردیبهشت۸۵
۱۲٤	۲۹۱	۲	نعم فیما إذا کان إحراز کون	۱ خرداد ۸۵
۱۲۵	۲۹۱	آخر	لافرق فیما ذکر من الحمل فی	۲ خرداد ۸۵
۱۲٦	۲۹۳	٤	فصل فی الجمل والمبیّن	۳ خرداد ۸۵
۱۲۷	۲۹۵	اول	المقصد السادس فی بیان	٦ خرداد ۸۵
۱۲۸	۲۹٦	۱۲	وإنّما عمّمنا متعلّق القطع،	۷ خرداد ۸۵
۱۲۹	۲۹۷	۱۱	ولایخفی أنّ ذلک لایکون	۸ خرداد ۸۵
۱۳۰	۲۹۸	۵	الأمر الثانی: قد عرفت أنّه	۲۳ شهریور۸۵
۱۳۱	۲۹۹	۷	ضرورة أنّ القطع بالحسن	۱۱ آبان ۸۵
۱۳۲	۳۰۰	۸	قلت :مضافاً الی انّ الاختیار	۱۸ آبان ۸۵
۱۳۳	۳۰۱	آخر	و لا یخفی انّ فی الایات و	۲۵ آبان ۸۵
۱۳٤	۳۰۳	اوّل	الامر الثالث :انه قد عرفت	۹ آذر ۸۵
۱۳۵	۳۰۳	یکی به آخر	فانّ قضیة الحجیّة و الاعتبار	۱٦ آذر ۸۵
۱۳٦	۳۰۵	۹	و لا یخفی ا نّه لولا ذلک	۲۳ آذر ۸۵
۱۳۷				
۱۳۸	۳۰٦	۵	ثم لا یخفی ان دلیل الاستصحاب	۱٤دی۸۵
۱۳۹	۳۰۷	٦	الامرالرابع:لایکاد یمکن	۱۰ اسفند۸۵
۱٤۰	۳۰۸	۱۱	الامرالخامس: هل تنجز التکلیف	۱۷ اسفند۸۵
۱٤۱	۳۰۹	یکی به آخر	کما لا یدفع بها محذور عدم	۲٤ اسفند۸۵
۱٤۲	۳۱۱	۱۰	واما فی مقام عدم جواز الاعتماد	۹ فروردین ۸٦
۱٤۳	۳۱۳	٦	الامر السابع : انه قد عرفت	۱٦ فروردین ۸٦
۱٤٤	۳۱۵	٦	و اما سقوطه به بان یوافقه	۹ فروردین ۸٦
۱٤۵	۳۱۷	۲	احدهما : انه لاریب فی ان	۳۰ فروردین ۸٦
۱٤٦	۳۱۸	۱۰	و کیف کان فما قیل او یمکن	٦ اردیبهشت ۸٦
۱٤۷	۳۱۹	۱٤	نعم لو قیل باستتباع جعل	۱۳ اردیبهشت ۸٦
۱٤۸	۳۲۰	۱۲	نعم یشکل الامر فی بعض الاصول العملیة	۲۰ اردیبهشت ۸٦
۱٤۹	۳۲۱	۱۳	و امّا تعبدا فلأنّ قصاری ما هو	۳ خرداد ۸٦
۱۵۰	۳۲۲	۱٤	این جلسه برگزار نشده	